

[Indenrigsministeren.]

komme meget utilfredsstillende udstyrede, og for adskillige Kommuners Vedkommende har man maattet vente ret længe paa disse Oplysninger. Men efterhaanden som de er indkommet, er de tilgaaet Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, og fra dette er der derefter tilstillet Ministeriet en Redegørelse af den Karakter, som jeg allerede har omtalt, da jeg forrige Gang havde Ordet, og efter hvilken det er umuligt at afgøre, hvor store Beløb der vil blive Tale om. Derfor slutter Arbejdsudvalget sin enstemmige Indstilling med at tilraade, at nye og mere omfattende Oplysninger om Arbejdernes Karakter tilvejebringes som Grundlag for de Ydelse, der skal præsteres til Kommunerne. Denne Indstilling har jeg først for ret nylig modtaget. Jeg har derefter straks ladet foretage en Opgørelse over, hvilket Beløb der som Maksimum kunde blive Tale om, og jeg har indhentet Finansministeriets Billigelse til Anvendelse af et saadant Maksimumsbeløb. Jeg har derefter tilskrevet Folketingets Finansudvalg derom for at have Sikkerhed for, at Beløbet var til Disposition, inden jeg rettede en ny Henstilling til Kommunerne om snarest muligt at tilvejebringe et Fordelingsgrundlag. Det er det, der er sket i denne Sag, det er det, der berettiger det ærede Medlem til at stille sig op her og sige, at samtidig med, at han anerkender Regeringens Interesse for Støtte til Arbejdernes Udførelse, maa han konstatere, at Indenrigsministeren staar midt i Overvejelserne i Aar som i Fjor. Dér har vi det ærede Medlem i Renkultur og den tiltalende Maade, hvorpaa han, naar han er vanskelig stillet, griber til at diskutere paa.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen hævdede nu her, at Frederiksberg Kommune havde ikke Raad til at udføre Nødhjælpsarbejder. Det ærede Medlem mente at kunne føre en konservativ Raadmand derude frem til Gunst for denne sin Paastand. Jeg vil derom sige, at der er mange Arbejder, der ikke egner sig til at udføres som Nødhjælpsarbejder, og som, hvis man udfører dem som Nødhjælpsarbejder, bliver for dyre. Der kan være Reparationsarbejder, der kan være saadanne Arbejder, der kræver en Samvirken af mange forskellige Fag, hvor den ene Faggruppe kan blive nødt til at gaa og vente paa den anden. Men der er ogsaa store, meget omfattende Omraader, hvor det, naar der er Tale om at sætte Arbejder i Gang for

at imødegaa Arbejdsløsheden, særdeles vel egner sig at anvende Nødhjælpsarbejdsprincippet. Jeg nævner Jordarbejder, Planeringsarbejder, Stenslagning og meget, meget andet af den Slags. Jeg kunde ogsaa i denne Forbindelse nævne de store Udtørringsarbejder, som her og dér finder Sted. Men naar dette i mange Tilfælde maa høre op, naar man i mange Tilfælde maa komme og sige: Vi kan desværre ikke fremdeles skaffe os de Begunstigelser, som der er aabnet Adgang til ved at udføre Arbejderne som Nødhjælpsarbejder, vi maa indstille Arbejdet og lade det udføre som almindeligt Arbejde, er Grunden den ganske simple, for at sige det en Gang for alle, at Arbejdspræstationen, naar Arbejderne udføres paa den Maade, ikke mindst paa Grund af det ærede Medlems og hans Meningsfællers Agitation, er saa ringe, at de, der skal betale det, ikke kan være tjent dermed. (*Einer Jensen*: Det er ikke rigtigt). Det har jeg tilstrækkeligt Materiale til at dokumentere. (*Einer Jensen*: Det er en meget værre Insinuation!). Det er ingen Insinuation, det er en Paastand, som jeg fremsætter paa Grundlag af Materiale, som jeg har til min Disposition.

Nu siger det ærede Medlem Hr. P. Munch, at vel er Tilstanden bedre, men det er sket ved en Ændring af Forholdene udenfor vore Grænser i modsat Retning af den, hvori Ministeriet har villet føre den indenlandske Produktion. Ja, hvis en Afstand mellem to Standpunkter maa udlignes, for at det maa komme til at gaa vel, kan dette ske ved, at disse nærmer sig til hinanden. Det er ikke det afgørende, om A nærmer sig til B eller B nærmer sig til A. Vi har foreslaaet herhjemme, at A, vort hjemlige Produktions Prsniveau, skulde nærmes til Udlandets ved Foranstaltninger, som vi her havde Magt til at foretage. Det ærede Medlem har her staaet kraftigt og tappert mod, sammen med Socialdemokratiet, men nu har det vist sig, at man paa det udenlandske Produktionsomraade har foretaget denne Bevægelse hen mod os, som vi kunde have foretaget mod dette, hvorved Udligningen har fundet Sted, og hvorved vore Forhold kommer til at se lysere ud. Men i dette kan det ærede Medlem ikke finde noget Grundlag for Angreb mod Regeringen. Tværtimod, det er Bevis for, at Regeringen havde Ret, og at det var Regeringens Pligt at søge at sætte de Kræfter i Bevægelse, vi raadede over herhjemme, for at tilvejebringe en Udligning af de For-